اطلاعیه درباره زلزله خراسان

مسبب چه کسانی هستند؟

زلزله در منطقه مرزی ایران و افغانستان، شهرهای بیرجند و قائن در استان خراسان را در هم کوبیده و صدها روستا را با خاک یکسان کرده است. هزاران نفر در این واقعه کشته و زخمی شده اند. قربانیان زلزله، عمدتا توده های محروم در روستاها و شهرهای این منطقه هستند.

نظیر این فاجعه، بارها در ایران اتفاق افتاده است. اما چرا؟ چرا این بلایا گریبان مردم را میگیرد؟ آیا این امری اتفاقی است؟ آیا قضا و قدر و «خواست خدا» است و هیچ کارش نمیتوان کرد؟ آیا آنطور که ملایان حاکم و پاسداران خرافه و جهل میگویند این جور وقایع «امتحان الهی» است و فقط باید آه کشید و شکرگزار بود؟ نه! و صد هزار بار نه!

مسئول این فلاکت و بدبختی در درجه اول، خشم طبیعت نیست؛ «امتحان الهی» و خواست خدای ناموجود هم نیست. مسئول اصلی و مستقیم فجایعی که بر مردم میرود، نظام طبقاتی موجود و رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی است: همین جانیان دروغگوئی که از «پیشرفت کشور در همه زمینه ها»، «رفع محرومیتها»، «بهبود بیسابقه و درخشان زندگی روستائیان» و «گسترش امکانات در روستاها» میگویند؛ همین وقیحان غارتگر و شکم سیری که مردم را بخاطر «توقع زیاده از حد» محکوم میکنند. مسئول فاجعه، همینها هستند! باید دنیا را بر سرشان خراب کرد!

این بار نیز مانند دفعات گذشته، مزدوران مسلح رژیم منطقه زلزله زده را قرق نموده و از رفت و آمد افراد عادی که مستقلانه قصد یاری رساندن به مردم را دارند جلوگیری میکنند. رژیم در منطقه وضعیت اضطراری و نظامی برقرار میکند تا توده ها از عمق فاجعه با خبر نشوند و با پوست و گوشت خود آنچه بر خواهران و برادران ستمدیده شان رفته را احساس نکنند. رژیم آگاهانه میکوشد جلوی همبستگی و همیاری ارزشمند توده ها به یکدیگر را بگیرد؛ زیرا میداند چنین اقداماتی صفوف مردم را متحدتر میکند. حکام اسلامی از تجربه خویش و نیز رژیم گذشته دریافته اند که وقوع اینگونه بلایای طبیعی عظیم، همیاری خودجوش توده ای را برانگیخته و باعث انفراد هر چه بیشتر انگلهائی میشود که وجودشان چیزی جز مرگ و خرابی و فلاکت برای خلق ببار نمی آورد.

اینک جمهوری اسلامی، دست گدائی بسوی «جامعه بین المللی» دراز کرده است. قدرتهای بزرگ استثمارگر که تیره روزی و محرومیت و اسارت خلقهای ستمدیده نتیجه مستقیم سلطه و عملکرد آنهاست، از این فرصت برای «انساندوست» وانمود کردن خویش استفاده میکنند. مرتجعین حاکم نیز تلاش میکنند از این اوضاع وخیم سود جسته و در جامعه این ایده را تقویت کنند که بدون اتکاء و چشم امید بستن به آنها و اربابان امپریالیست شان، درد توده ها التیام نخواهد یافت. از طرف دیگر، جیب مقامات حکومتی و جیره خواران آنها، آماده بلعیدن کمکهای نقدی و جنسی ارسالی از خارج است. همانطور که در موارد مشابه دیدیم، طولی نخواهد کشید که دلالان غارتگر جمهوری اسلامی این اجناس را در بازار ایران و کشورهای همسایه به فروش گذارند.

مرگ و زجر و بی خانمانی خیل عظیم انسانها در زلزله و وقایعی نظیر آن، در شرایطی رخ میدهد که تکامل و پیشرفت جامعه بشری و امکانات مادی و دستاوردهای علمی و فنی در جهان میتواند تعداد قربانیان و میزان لطمات و خرابیهای بلایای طبیعی را به حداقل برساند و حتی در مواردی از آن جلوگیری کند. اما این امکانات و دستاوردها در خدمت منافع اقلیتی از ساکنان جهان قرار دارد که بر همه چیز حکم میرانند. اینکه کماکان وقوع بلایای طبیعی به کشته و زخمی شدن ده ها هزار نفر می انجامد، ریشه در مناسباتی دارد که بر برتری و سلطه اقلیت حاکم بر اکثریت محروم، و نابرابریها و تبعیضات گوناگون استوار است. عواقب بلایای طبیعی در کشورهای پیشرفته سرمایه داری ـ که امکانات عظیم مالی و فنی را در خود انباشت کرده اند ـ نسبت به کشورهای تحت سلطه امپریالیسم نظیر ایران، به مراتب کنترل شده تر و محدودتر است. البته در کشورهای پیشرفته نیز قربانیان اصلی این بلایا، توده های زحمتکش و تحتانی هستند. زلزله های اخیر در ژاپن و آمریکا عمدتا از بین ساکنان محلات محروم و مهاجرنشین و کارگران خارجی قربانی گرفت.

با همبستگی گسترده و همیاری صمیمانه مردم میتوان صفوف توده های سوگوار و عاصی را متحدتر کرد، و آتش خشم آنها علیه مسببین این فاجعه را فروزانتر نمود. باید از هر ابتکار ممکن برای جمع آوری و توزیع کمکها، مستقل از دستگاه شوم امپریالیسم و نوکرانش، استفاده کرد. توده های خلق باید بار دیگر در پرتو این واقعه دردناک، و از پشت پیکرهای در هم شکسته و خونین و گرد آلود عزیزان خویش، و از پس آوار و خرابیها، این حقیقت را روشنتر از همیشه ببینند که تنها راه چاره، تسویه حساب قهرآمیز با مرتجعین حاکم و سرنگون کردن نظامی است که بر حاکمیت استثمارگرانه و ستمکارانه اقلیت غنی بر اکثریت فقیر بنا شده است. با پیروزی جنگ انقلابی توده های خلق و برقراری حاکمیت ستمدیدگان است که حقیقتا امکان بسیج همه انرژی و توان و ابتکار عمل مردم، گرد آوردن و تخصیص صحیح و مناسب و عادلانه منابع و امکانات، و بکارگیری موثر دانش بشری برای مهار طبیعت و کاهش لطمات انسانی و مادی فراهم خواهد آمد.

اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)

۲۱ اردیبهشت ۱۳۷۶ (۱۱ مه ۱۹۹۷)